

HAGELSLAG BIJ HELDERE HEMEL

Klucht in vier bedrijven

door

ANKE STEFFERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HAGELSLAG BIJ HELDERE HEMEL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANKE STEFFERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Charles - Van de technische dienst, die de potten schoonmaakt en komt bij klussen. Simpele ziel, zo lijkt het. Rond de 60 jaar (*kleine rol*)

Hendrik - De zoon van 'oma'. Aardige kerel. Gevat. Vader van Luus. Man van Mirna. Hoofdtent (*in het midden*) is van Hendrik, Mirna en Luus. 52 jaar.

Mirna - Vrouw van Hendrik en moeder van Luus. Relaxed type. Kan wel lachen om haar dochters pubergedrag. Sterke vrouw. 45 jaar.

Luus - Dochter van Hendrik, nog een echte dwarse puber. Kan echt niet leven zonder tablet en telefoon. Pittig, bijdehand en eigengereid. 17 jaar

Sophia - Heeft een burn-out, man Peter heeft haar meegenomen naar de camping om alles van haar werk even te vergeten. De vrouw is kribbig, kortaf, nerveus. Maar alleen als haar man in de buurt is. Ze schijnt haar baan kwijtgeraakt te zijn, maar durfde dit aan niemand te vertellen, omdat ze is ontslagen om iets heel schaamtevol. Sophia en Peter staan op hetzelfde veldje als Hendrik, Mirna en Luus. 35 jaar.

Peter - Hele lieve man, die veel voor zijn vrouw Sophia doet. Zeker nu ze zo zelig is. Zeker geen watje, helpt anderen graag. 40 jaar.

Max - Charmante vrouwenversierder, die met zielige verhalen vrouwen geld afhandig maakt. 25 jaar.

Klaar - Staat op het veldje naast de familie Zandvliet, bemoeizuchtig, regelt alles wel even. Maar geen onaardige vrouw. Vooral een flapuit, impulsief en grappig. 60+ jaar.

Renske - Zus van Meike. Een leuke, positieve meid. Samen met Meike is zij helemaal teruggegaan naar de roots van de mensheid. Ze hebben een hut van takken gebouwd, koken op vuurtjes die zij maken via het wrijvingssysteem van hout op hout, zitten te breien, te haken, gaan het bos in om bessen en vruchten te zoeken, hebben een paar weckpotten bij hun hut staan met tomaat, paprika, courgette e.d. De hut van deze dames moet voor een deur /

opening gebouwd worden. Als zij dan hun hut ingaan, kunnen ze af. 30 tot 40 jaar.

Meike - Zus van Renske. Pittige tante met haar op haar tanden. Wat grof gebekt, maar zeker niet onaardig. 30 tot 40 jaar.

DECOR:

Een kampeerveldje. Links is de ingang te zien van de hut van Renske en Meike. Gemaakt van takken / hout e.d. Rechts de luifel van Sophia en Peter waar twee stoelen en een laag tafeltje onder staan.

EERSTE BEDRIJF

(Renske en Meike zitten voor hun hut en zijn beiden bezig met een handwerkje (wat de spelers kunnen). Ze blijven dit een tijdje zwijgend doen voor ze beginnen aan hun dialoog)

RENSKE: Ik denk nog steeds dat het mogelijk is dat je kunt leven zonder geld te verdienen met werken.

MEIKE: En ik denk nog steeds dat dat niet kan.

RENSKE: Meike, we zitten hier nu al 5 weken en we redden ons prima. Is dat niet gewoon keihard bewijs?

MEIKE: We eten elke dag bessen, groente die niet verder gaat dan courgette, tomaat en paprika en ongerezen brood. Als de afwisseling niet groter wordt, sterven we aan ondervoeding.

RENSKE: Het is dat we hier geen koe of geit kunnen houden en wat kippen, anders zouden we ook alle soorten zuivel en vlees hebben.

MEIKE: Je zult die beesten toch moeten kopen, wil je ze gaan houden.

RENSKE: Nee hoor, vroeger ruilden ze. En dat kan nog steeds.

MEIKE: Wij bieden u een emmertje met kruisbessen en bosbessen aan, mogen wij daarvoor in de plaats koe Klara meenemen? *(lacht cynisch)* Die boer lacht ons recht in ons gezicht uit.

RENSKE: Je kunt ook diensten ruilen voor producten. Als we 4 maanden bij een boer op het land of de boerderij zouden werken, stond daar echt wel een koe tegenover.

MEIKE: En in de winter als er geen verwarming is?

RENSKE: Je moet toch een vuurtje stoken om je eten te koken, dit vuurtje kun je gewoon laten branden. En we breien truien en haken spreien voor nog meer warmte. Honderden jaren geleden leefden ze zo. Dat ging toch prima?

MEIKE: Maar je bent de hele dag bezig met je eten van die dag en de momentjes die je over houdt, moet je kleding maken, wassen of afwassen. Er blijft geen vrije tijd over.

RENSKE: Ik heb mijn smartphone nog geen seconde gemist afgelopen 5 weken.

MEIKE: Nee... jij... Ik heb een gigantisch social netwerk. Mijn volgers en vrienden zijn vast bang dat ik inmiddels dood en begraven ben.

RENSKE: Je laatste post was toch dat je voor 2 maanden terug naar de basics zou gaan? Ze weten dat je geen stroom en geen wifi hebt.

MEIKE: Maar ze kennen mij. En ze weten dat, als ik niet online kom, er iets mis is.

RENSKE: *(zucht eens diep)* Moet je toch horen? Zoveel kwetterende vogeltjes, het geluid van de wind die door de bomen fluit, het gras dat groeit. De rust is hier fenomenaal.

MEIKE: Tot Sophia zo terugkomt met Peter en ze weer begint te kibbelen.

RENSKE: Ja, het is echt superzonde dat we niet als enige op dit veldje staan. Dan was het nog veel echter geweest. Dan waren we teruggegaan naar de prehistorie.

MEIKE: En er is natuurlijk kans dat tussen Sophia en ons in ook nog een tent komt te staan.

RENSKE: We zitten hier al 5 weken, waarvan maar 1 week met Sophia en Peter. Er komt heus niets meer bij.

MEIKE: De bouwvak is zaterdag gestart. De drie drukste weken komen eraan.

RENSKE: *(houdt ogen tot spleetjes – wantrouwend)* Hoe weet jij welke datum het vandaag is?

MEIKE: Ik turf. En tja, ik moet zo nu en dan naar de wc en daar hangt soms een postertje met de komende bingo of film. We zitten op een camping, Renske. Niet in de middle of nowhere.

RENSKE: Dat is ook zo. *(in de verte zijn de stemmen te horen van Hendrik, Mirna en Luus)*

LUUS: Niet te geloven, ik stap de taxi uit en het bereik is volledig verdwenen. En 5 kilometer verderop nog helemaal niks. Waar zitten we in vredesnaam? Op de maan. Mars?

MIRNA: Tja Luus, als we een andere keuze hadden...

LUUS: We hebben een andere keuze. Pap, ik snap je echt niet. Je hebt toch geld zat? Waarom wil je nou nog meer?

MIRNA: Het gaat hier niet om een paar honderd euro, Luus. Het gaat om miljoenen.

LUUS: Bovenop de andere miljoenen.

HENDRIK: *(klinkt buiten adem en spreekt met horten en stoten)* Luus, het is... niet verkeerd... dat jij eens... gaat kamperen. Vroeger, toen jouw moeder en ik... nog jong waren, gingen wij ook kamperen.

LUUS: *(verbaasd)* Waaaat? Jullie? Waarom? Waarom gingen jullie niet naar een 5-sterren hotel in Zwitserland of Monte Carlo? Opa en oma zwommen in het geld.

MIRNA: Doordat wij moesten gaan kamperen, leerden wij waarderen dat minder soms ook prettig is.

LUUS: En dan sliep je echt samen in zo'n klein tentje?

MIRNA: Ja, in een iglo-tentje. Met alleen een slaapkabine.

LUUS: Slaapkabine? Dat woord stamt uit de jaren 30. *(geïrriteerd)*
En waar is hier een toilet? Ik moet echt heel nodig. *(de drie komen de kampeerplaats op. Hendrik trekt een kar achter zich aan die helemaal vol staat met tassen en koffers. Luus draagt haar beautycase, Mirna haar handtas)*

MIRNA: Nummer 15, hier moeten we zijn.

RENSKE: Goedemiddag. *(Mirna kijkt wat geschrokken naar Renske. Dan kijkt ze achterom om te zien tegen wie Renske het had, maar realiseert dat er tegen haar gesproken werd)*

MIRNA: Eeh... hallo.

RENSKE: Jullie hebben het gevonden?

MIRNA: *(nog steeds twijfelend)* Eh... ja... *(Luus kijkt het veldje rond. Hendrik is bovenop de spullen gaan liggen en puft uit)*

LUUS: Nummer 15 is echt maar een pielig, klein stukje ruimte. Moeten we niet bij 25 of 5 zijn?

MIRNA: Had je echt anders verwacht van oma?

LUUS: *(denkt kort na)* Nee... We mogen waarschijnlijk al blij zijn, dat we alle bagage mochten meenemen die we wilden.

MIRNA: Maar je telefoon ben je zo ook kwijt. Die moet in een kluis bij de receptie waarvan oma de sleutel aan Hendrik heeft gegeven.

LUUS: Hè? Wat? Wat zeg jij nou?

MIRNA: Aan luxe gaat het je deze weken volledig ontbreken, Luus. *(tot Hendrik)* Kom op Hendrik, geen tijd om uit te rusten nu. De lucht oogt wat onheilspellend. Het gaat vast regenen zo. Die tent moet snel opgezet worden.

HENDRIK: *(moe)* Maar ik... ik moet even... bijkomen.

LUUS: Dat mag als de tent staat. Mijn spullen mogen niet nat worden.

HENDRIK: *(komt moeizaam overeind en begint de spullen te bekijken)*

MIRNA: Die groene zak is de tent. Hij lijkt zelfs nieuw.

HENDRIK: *(pakt de groene zak en zet deze op de grond)* Er staat een plaatje op. Ja, dit is de tent.

LUUS: *(bekijkt het plaatje)* Wat? Er staat dat dat ding 2,30 bij 2 meter is. En op zijn hoogste punt 104 centimeter. Mijn kast thuis is al drie keer zo groot.

MIRNA: *(grinnikt)* Vandaar dat we alle bagage die we wilden, mee mochten nemen. We kunnen het nergens laten.

LUUS: Ja dag! Ik ga echt niet, samen met jullie, in dat hok slapen. Daar pas ik voor.

HENDRIK: Een deel van het geld is voor jou, Luus, als we het redden.

MIRNA: Twee weken overleven, kan zelfs jij.

LUUS: Zonder internet, zonder eigen slaappleats. En waar in deze stomme tent zitten de wc en de douche?

MIRNA: *(lacht weer)* Och Luus, we hadden je als meisje moeten meenemen naar een camping. Dan was je nu niet zo naïef geweest.

LUUS: Ik maak geen grapje, hoor. Waar in deze suffe tent zitten de wc en de douche? Trouwens, hoe past dat nou? Dat ding is net een meter hoog.

MIRNA: Hendrik Haan, begin jij met de tent? Ik wijs Luus haar privé-wc en -douche.

LUUS: *(veert op)* Privé-wc en -douche? Dat klinkt al beter.

MIRNA: Kom maar mee, jongedame. *(de twee gaan af via rechtsachter. Hendrik laat zich weer direct achterover zakken)*

RENSKE: Gaat het wel, meneer?

HENDRIK: *(blijft liggen)*

RENSKE: *(staat op van haar stoel)* Meneer?

HENDRIK: *(kijkt op)* Oh, u had het tegen mij.

RENSKE: U lijkt helemaal uitgeput.

HENDRIK: We zijn gebracht door een taxi. Tot het dorp. Toen moest die bagage nog mee. En tja, je hebt mijn allerliefste dochter en mijn vrouw gezien. Die vonden hun beautycase 'slash' handtas al meer dan genoeg om te sjouwen.

MEIKE: U loopt toch met een kar?

HENDRIK: Die kar is van de camping. Ik moest drie keer heen en weer van het dorp naar de camping. Steeds met wat tassen en koffers.

MEIKE: En uw dochter en uw vrouw dan?

HENDRIK: Op een bankje in de schaduw.

RENSKE: En de taxi kon niet dichterbij de camping komen?

HENDRIK: Het is achterlijk. Maar het zit zo. *(staat op en komt bij de dames staan)* Mijn moeder heeft haar testament opgemaakt. Met daarin de verdeling van haar geld. En tussen jou en mij, ze heeft nogal wat pegels. Nu verdeelt ze het geld alleen eerlijk als ik met mijn gezin twee weken uit kamperen ga. Volgens haar regels. Zij heeft de camping uitgekozen en de tent. En om geen eigen vervoer te hebben, moesten we door een taxi tot het dorp gebracht worden.

MEIKE: Dan had u toch gewoon een taxi kunnen laten komen voor dat laatste stuk?

HENDRIK: *(fluisterend)* Ik weet niet hoe ze het doet, maar mijn moeder houdt ons overal in de gaten. We waren inderdaad bezig een taxi te regelen toen ik een wisselgesprek kreeg. Mijn moeder.

Ze zei dat ik heel snel moest ophangen, anders kon ik fluiten naar mijn deel van de erfenis.

RENSKE: Dus jullie moeten op de primitieve toer?

MEIKE: Eh... primitief? Heb je al die koffers en tassen gezien? Ik denk niet dat het uw vrouw en dochter ook maar aan iets ontbreekt.

HENDRIK: Typisch mijn moeder om daarom een tent van een paar vierkante meter mee te geven.

RENSKE: Waar moeten jullie al die spullen laten inderdaad?

HENDRIK: Heeft u een idee?

RENSKE: Er kan wel iets in onze hut.

HENDRIK: *(kijkt schichtig in het rond)* Ogen. Overal ogen! Ze ziet het, hoor. Neem dat maar van mij aan.

MEIKE: *(lacht)* Ik vind het eigenlijk best wel een huzarenstukje.

HENDRIK: Nou. Jij meer dan ik. Nee, dan wij.

RENSKE: Is goed, hoor. Wij zeggen niks.

MEIKE: Nou, medelijden hoeven we niet te hebben. Want het is maar voor twee weken en daarna gaan jullie weer terug naar jullie villa met landgoed. *(Hendrik begint met het uitpakken van de tent. Vanaf dit moment tot het moment dat de tent staat, is hij vooral aan het stoeien met stokken, zeilen en doeken. Het is duidelijk dat hij al erg lang geen tent meer heeft opgezet. Er klinkt een fietsbel. Sophia en Peter komen daarna direct op. Beiden ogen vermoeid en verhit)*

SOPHIA: Verdorie Peter. Jij moest kaartlezen. Twintig kilometer hebben we omgefietst. Je weet dat ik te veel drukte en bezigheden op dit moment niet hebben kan.

PETER: Maar liefste, we zaten met die afsluiting. Het volgende fietspad was zo enorm veel verder weg.

SOPHIA: Nee, jij kunt gewoon niet kaartlezen. Pfff, ik ben kapot. *(ploft op een stoel onder de luifel neer)*

RENSKE: Hallo meneer Van der Jacht. Wel een aardig fietstochtje gehad, ondanks het verdwalen?

PETER: *(komt naderbij)* Ja hoor, we zitten hier ook in zo'n mooie omgeving. Jullie ook een lekker dagje gehad?

MEIKE: Ik verlang enorm naar een stuk sparerib of halve kip, nee allebei, en zou een homp kaas ook verslinden, maar verder was het lekker rustig.

RENSKE: En we hebben burens gekregen. *(Peter loopt naar Hendrik toe)*

PETER: Goedemiddag. *(steekt zijn hand uit)* De naam is Peter van der Jacht. Welkom!

HENDRIK: *(geeft een hand)* Ook goedendag. Hendrik Six.

PETER: Van dé familie Six?

HENDRIK: Inderdaad. Kent u mijn familie?

PETER: Ik ben geschiedenisdocent. De Hillegomse of de Oterleekse tak?

HENDRIK: De Hillegomse. Sjonge jonge, u bent echt op de hoogte.

PETER: Dat is mijn vrouw Sophia. *(wat zachter)* Ze gaat even door een moeilijke fase.

SOPHIA: Vertel die man maar gelijk dat ik een burn-out heb en tijdelijk arbeidsongeschikt ben. En misschien wil hij ook nog weten, dat je er net achter bent gekomen dat jouw vader en jouw moeder niet echt jouw vader en jouw moeder zijn. Dat je eigenlijk een wees bent.

PETER: *(schraapt keel)* Eh...

HENDRIK: *(geeft Peter een schouderklopje)* Maak maar een kopje thee voor haar.

SOPHIA: Thee? Ik lig hier te dampen en te stomen. Wat moet ik dan met thee? Een koud wijntje, liefst met ijs, spreekt mij meer aan. *(Luus komt stampend op)*

LUUS: *(woest)* Hier blijf ik dus geen dag langer. Wc's en douches die je met andere campinggasten moet delen. Zijn ze helemaal van de pot gerukt hierzo? No way dat ik op zo'n pot ga zitten. En dan die haren in die doucheputjes. Ik werd er onpasselijk van.

RENSKE: Ze worden elke morgen en elke avond schoongemaakt, hoor.

LUUS: Je staat tussen de huidschilfers, schaamharen en ingegroeide teennagels van anderen. Je zit op een wc bril waar ook Dirty Harriët en Ma Flodder hun vette reet op neervlijen. Ik ben binnen een uur doodziek. *(Mirna komt op. Ze kan het niet laten nog wat na te grinniken)*

MIRNA: Het toiletgebouw viel Luus enigszins tegen.

LUUS: Enigszins? Ik ga naar huis. Hier blijf ik niet. *(Max komt op vanaf linksachter. Zowel Renske als Meike veren op)*

MAX: Een hele goedemiddag allemaal. Wat een gezellige drukte is het hier. *(in de stoel onder de luifel schiet Sophia omhoog. Ze ordent snel haar haar, gaat staan, strijkt haar rok en blouse recht en komt uitdagend naderbij. Ook Luus wordt direct omver geblazen door Max' charmes)*

SOPHIA: Max! Daar ben je weer.

MAX: Ik maakte mijn dagelijkse rondje over de camping en dacht, ik ga ook eventjes kijken hoe het met de leukste dames van het kampeerterrein is.

SOPHIA: Het gaat goed hier, hoor.

MAX: *(tot Meike en Renske)* En met de zusjes Westra ook?

MEIKE: Ja hoor, we zijn weer lekker bezig.

MAX: *(bekijkt Meike haar werk)* Zo zeg, dat ziet er goed uit. Wat voor prachtigs maak je?

MEIKE: Een soort spreij. Het is 's nachts best een beetje koud in de hut.

MAX: Ik heb jullie al aangeboden, dat ik met alle liefde tussen jullie tweekussens in wil komen liggen, hè, als de nachten fris zijn.

SOPHIA: Je mag Peter zijn plaats ook wel innemen, hoor. Die heeft ijsklompen. Ik weet zeker dat jij heel veel meer warmte uitstraalt dan dat ijskonijn.

MAX: Ik kan mij niet in tweeën splitsen, dames. Maar we kunnen wel afwisselen.

LUUS: Kan ik ook reserveren?

MAX: *(kijkt naar Luus – zeer geïnteresseerd)* En wie hebben we hier?

LUUS: Ik... eh... ik ben Luus.

MEIKE: Luus is net onderweg naar huis.

LUUS: Niet! Ik... eh... ik ben deze prachtige camping met onze fantastische kampeerplek nog een beetje aan het ontdekken.

MAX: Ik leid je met alle liefde rond, hoor.

LUUS: Dat zou ik heel erg leuk vinden... Max.

SOPHIA: Vorige week heb je mij al beloofd, dat je mij die hele mooie heide in het bos zou wijzen.

MEIKE: En je wist een plek waar de frambozen de struik volledig roze en rood kleuren. Die zou je ook nog laten zien.

MAX: Dames, dames, ik heb alles beloofd en toegezegd en zal ook al mijn gedane beloftes nakomen. Maar dat kan niet allemaal tegelijk.

SOPHIA: Nee, dat gaat per persoon. *(uitdagerend)* Ben ik wellicht vanmiddag aan de beurt?

MAX: Sophia, we hebben hier een jongedame die de weg op de camping nog niet eens kent. Die heeft mij op dit moment veel harder nodig. *(kijkt naar Hendrik die bezig is met de tent)* Beste man, u kiest voor het echte kamperen, zie ik.

HENDRIK: Ja, dit jaar wel inderdaad.

LUUS: Hij moet wel.

MAX: Och heden, gaan de zaken zo slecht?

HENDRIK: Sommige zaken gaan inderdaad slecht als het kamperen niet lukt, nee.

MAX: Hmm. Een man van de cryptische omschrijvingen. Interessant. Lukt het een beetje?

HENDRIK: Het is een eeuwigheid geleden dat ik een tent heb opgezet. Er zit een logica in, maar het is niet mijn logica.

MEIKE: Ik denk dat het nu echt frambozentijd is, Max. Dat we niet te lang moeten wachten.

MAX: Moet ik u anders eerst even helpen met het opzetten van uw tent? Ik geloof niet dat uw vrouw of dochter dit voorstel zullen doen.

HENDRIK: *(lacht schaapachtig)* Dat heb je heel goed gezien, ja. En ja, graag.

SOPHIA: Ben jij mal, Maxie. Peter kan hem wel helpen. Die heeft anders toch niks te doen.

PETER: Maar ik...

MAX: Peter, als jij dan zo goed zou willen zijn... Dan verlos ik je wel even een paar uurtjes van je vrouw.

PETER: Ja maar...

MAX: Ik lever haar straks weer keurig thuis af. *(fluistert tot Peter)* Ik doe haar heus niets.

PETER: *(bozig)* Nee, dat zal...

SOPHIA: Maxie, breng mij naar die geheime plek die paars is van de bloeiende heide, zodat ik volledig tot rust kan komen. Iets dat ik op dit moment zo hard nodig heb.

MAX: Meike, morgen of overmorgen zoeken we die frambozen. *(tot Luus)* En jongedame, u komt ook aan de beurt.

HENDRIK: Dat denk ik niet, Max.

MAX: Pardon?

LUUS: *(bozig)* Pap!

HENDRIK: Veel plezier op de heide! *(Max werpt Hendrik een korte wat onaardige blik toe en draait zich dan weer met een brede glimlach om naar Sophia. Hij biedt haar zijn arm aan)*

MAX: Gaat u mee, mevrouw Sophia?

SOPHIA: Heel graag. *(Max en Sophia gaan af naar de zijkant)*

HENDRIK: En blijf gelijk op die heil!

PETER: De lapzwans, de oetlul, die paardenvijg. Ik krijg de kriebels van die kerel.

HENDRIK: Nou, ik ook. Wat een charmeur.

LUUS: *(boos)* Pap, dat was de allerknappste kerel die ooit interesse in mij toonde. En dan vertel jij als één of andere beschermende vader dat hij uit de buurt van je dochter moet blijven.

MIRNA: Brr, wat een gladjakker. Met z'n gladde praatjes.

HENDRIK: Zie, je moeder is het met me eens.

PETER: Hij komt hier bijna dagelijks langs en brengt alle vrouwen het hoofd op hol. Ik wil niet weten wat hij met ze doet.

HENDRIK: Je liet je vrouw wel met hem meegaan.

PETER: Hoe harder ik protesteer, hoe harder zij met hem mee zal gaan. En het is ook wel fijn dat ze soms even uit mijn zone verdwijnt. Die burn-out heeft een chagrijnig wijf van haar gemaakt.

LUUS: Pap, als Max straks terugkomt, houd je je mond.

MIRNA: Jij ging toch naar huis?

LUUS: Ja... straks... Of morgen.

MIRNA: Waarom heb je ineens geen haast meer?

LUUS: Gewoon... Ik denk dat het hier eigenlijk best nog wel een beetje aardig kan zijn. *(Klaar komt op vanaf rechts)*

KLAAR: Niet te geloven, het is niet te geloven. Hebben jullie het al gehoord?

MIRNA: *(kijkt wat geïrriteerd naar Klaar)* En daar komt weer zomaar iemand het veldje oplopen alsof het hier open huis is.

RENSKE: Nee Klaar, wat hadden we moeten horen?

KLAAR: Vannacht is de tent van Bert en Ineke leeggeroofd. Een inbreker heeft al hun spullen meegenomen.

MEIKE: Een inbreker in een tent? *(grinnikt)* Kan dat? Kun je inbreken in een tent?

KLAAR: Die rotzakken zijn op nog geen 10 centimeter van Bert en Ineke geweest. Want Ineke had haar handtas naast haar hoofd staan en die was dus gewoon weg.

LUUS: Wij hebben toch wel een slot op onze tent, pap?

MEIKE: *(lacht)* Een ketting van 3 meter met een groot hangslot eraan. Ja, vast.

KLAAR: De politie is net weg. Ze hebben sporenonderzoek verricht. De nachtwaker heeft niks gezien.

RENSKE: Is alleen in die tent ingebroken... of, hoe zeg je zoiets bij een tent?

KLAAR: Wat ik weet, wel. Maar ik hoorde het pas net. Ze hebben het geprobeerd stil te houden, denk ik. Ja, anders wordt iedereen bang en gaan ze allemaal naar huis. En dan willen ze allemaal hun geld terug.

PETER: Dat is niet zo mooi. Gaan ze er iets aan doen? De beveiliging aanscherpen bijvoorbeeld?

KLAAR: Ik moet nog even gaan horen. Maar ik wilde jullie wel alvast waarschuwen.

PETER: Pff, ik ben blij dat wij een slot op onze caravandeur hebben.

LUUS: Pap, mam, wij hebben toch ook wel iets van een slot of beveiliging?

MEIKE: Misschien zit er een alarm op jullie tent.

LUUS: Dat mag ook. *(Meike lacht zacht)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto